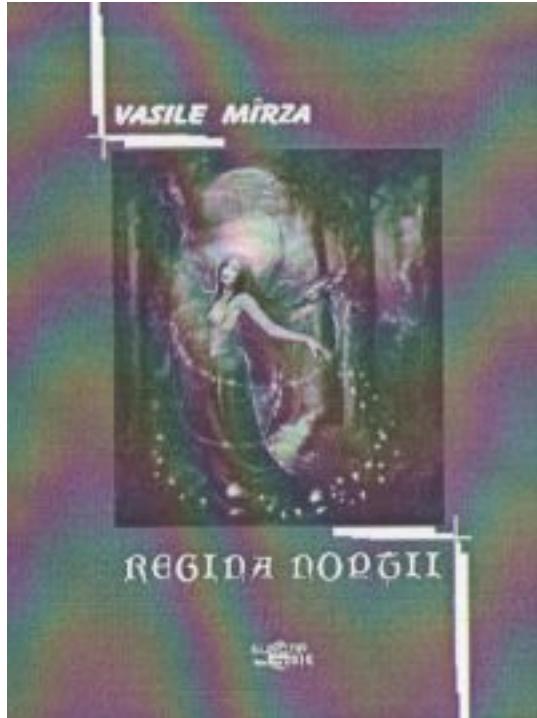

Carte: Vasile Mirza - "Regina noptii"

Scris de Horia Picu

Duminică, 22 Mai 2011 06:44 - Ultima actualizare Duminică, 22 Mai 2011 09:36

Scritorii buni sunt printre noi. Trebuie doar sa privim atent in jurul nostru, sa le citim cartile, chiar daca nu sunt nume cunoscute. Si sa avem normalitatea (nu curajul) de a declara daca cele citite au fost sau nu pe gustul nostru.

Pur si simplu intamplarea a facut sa intru in posesia acestei carti. O carte interesanta, cu un ritm alert al povestirii si cu un subiect captivant.

Inceputul cartii e banal si incitant in acelasi timp. Banal pentru ca e plin de erotism, si incitant din...acelasi motiv! Va dau un exemplu ca sa intuiti la ceea ce va urma: *"Am luat-o lacom în
brate și un parfum nedefinit ma patrunse. Corpul i se lasa moale în brațele mele, ca o pasta
fluidă într-o matrice, tanjind să ia forma corpului meu. Irina...avea o senzualitate în miscari care
iți spulbera orice formă de rezistență, orice presupus refuz...Privind-o, în timp ce rataceam în
ritmul dansului, a scapat un zambet care imi perturba ordinea ratiunii..."*

"...

"sangele galopa salbatic în

tarcul neincapator al arterelor".

Primele capitole ale cartii lasa impresia descrierii unei frumoase povesti de dragoste dintre doi oameni, lucru pe care multi scriitori cu har l-au relizat in opere remarcabile de-a lungul timpului.

Scris de Horia Picu

Duminică, 22 Mai 2011 06:44 - Ultima actualizare Duminică, 22 Mai 2011 09:36

Aproape pe neobservate se face trecerea spre filonul principal al romanului, intr-o lume fantastica, dar interesanta, o lume in care inchipuirea ia locul obisnuitului.

O fiinta venita din alta lume, cea imaginara, transformata intr-o fata foarte frumoasa face sa se indragosteasca de ea multi barbati. Pentru ea, timpul sta pe loc. Pentru barbatii alesi, timpul trece implacabil...In mrejele fiintei acestieia au cazut si Grigore, acum, dupa multi ani, devenit mos Grigore, si Stefan, si Vasile, si cine stie cati altii...

„Irina observa la Stefan o anumita detasare fata de ceea ce se petrece in jurul lui, dar si caderea acestuia, cateodata, intr-o stranie contemplare. Parea schimbat.”

Intamplarea face ca intr-o noapte de vara, cand „*valul negru al noptii reusi sa manance contururile lumii. Luna aparu pe cer colorand intr-un argintiu nedefinit imprjurimile*” , Stefan sa fie intrebat despre fata pe care si autorul romanului a vazut-o la o nunta in sat. E usor de intuit ca nu primeste un raspuns multumitor de la prietenul sau, la care „*gesturile sale tradau o anxietate chinuitoare. De ce atata tulburare, atata viscol in mimica lui?*” Aceasta e o intrebare pe care si-o pune probabil, in acest moment, oricare cititor al lucrarii pe care v-o prezint.

In continuarea romanului, pe fondul unor descrieri absolut exceptionale ale momentelor in care nedefinita faptura isi face aparitia, facem cunostinta cu ea si ne dam seama carei lumi ii apartine. Cititi ce frumos scrie Vasile Mirza despre sosirea noptii: „*noaptea cobora ca o panza neagra, zdrentuita de stele*”

Scriitorul isi imagineaza niste traieri deosebite alaturi de aceasta fiinta apartinand altei lumi. „*Cee a ce*

are mai periculos o femeie, privirea, Roza

(numele enigmaticului personaj feminin)

o folosi cu atata abilitate incat reusi sa ma dezintegreze in mii de atomi si apoi sa ma recompuna intr-o compacta statueta a beatitudinii.”

Autorul, prin cuvintele rostite de Roza, isi dezvaluie, cred eu, intreaga lui filozofie de viata.” In

Carte: Vasile Mirza - "Regina noptii"

Scris de Horia Picu

Duminică, 22 Mai 2011 06:44 - Ultima actualizare Duminică, 22 Mai 2011 09:36

---

timp ce oamenii se casapesc intre ei, mai bine ar compune ode marelui iubirii. Ea e puterea si semnificatia lumii, fara ea nu merita sa traim."

Nu cred ca cineva care citeste aceste randuri sa aiba alta parere.

Talentul scriitorului se vede in tot romanul. Am selectat pentru exemplificare si acest text:

„Cuvintele mele cazusera de pe buze dezinvolte, libere, ca margelele de rubin desprinse din siragul unui colier care tocmai se rupsese.”

? Remarcabile realizari artistice ale lui Vasile Mirza „inunda” , pur si simplu, paginile cartii. Va mai ofer inca un exemplu:

Sufletul mi se proiectase pe

un fundal opac si astepta producerea unui eclatant foc de artificii.”

Scriam ca Roza este o fiinta din alta lume, nepamanteana, dar care se poate transfigura intr-o fata frumoasa, de care probabil orice barbat s-ar putea indragosti. Autorul are o exprimare extrem de bine aleasa pentru acest lucru: „*Cata materie in acel spirit!*”

Povestea de dragoste dintre cei doi are pe undeva nefirescul datorat faptului ca Roza este „altceva”.

„Ma minunam cat de usor aceasta fiinta ma putea aduce la limita exploziei erotice, in timp ce ea se putea controla atat de bine.”

Exista in aceasta carte o „revolta” a lui Vasile Mirza impotriva limitelor spirituale ale omului.” *Spiritu*

e cel care face viata omului incomensurabila. Cum vom putea ruina acest set de reguli atat de bine cristalizate in lumea profana, care nu ajuta evolutiei noastre, spiritualizarii noastre, vindecarii noastre de reprobabila maladie a docilitatii, a supunerii, a resemnarii in fata conditiei umane?”

Roza ajunge la un moment dat „*gata sa-si suprime ultima forma de rezistenta si sa astearna,*

Scris de Horia Picu

Duminică, 22 Mai 2011 06:44 - Ultima actualizare Duminică, 22 Mai 2011 09:36

---

intr-o delicioasa resemnare, covorul purpuriu prin care ma invita in tainicele odai ale extazului."

V-ati gandit pana acum ca resemnarea poate fi delicioasa? Eu, unul, nu. Dar ce frumoasa exprimare gaseste autorul si cat de bine se potriveste cu spiritul intregului roman!

Clipele traite alaturi de Roza ii deschid autorului romanului „*o noua virtualitate a realitatii*” (superba expresie!)

Pe la sfarsitul cartii este prezentata o interesanta paralela intre dragoste si indragostiti. Las cititorii sa descopere acele randuri si sfarsitul frumoasei povesti de iubire.

In incheiere, as folosi inca un citat din aceasta carte.”*Suntem lasi cand credem ca multe din problemele vietii nu ne privesc,...cand nu avem vointa de a ne cauta, de a patrunde in strafundurile noastre, desfacand cute secrete si luminand ascunzisuri labirintice, suntem lasi ca nu aruncam manusa in fata destinului si apoi sa-l luam la tranta si sa-l supunem.*”

Stiti la ce m-am gandit dupa ce am citit aceste randuri? Ca exista oameni care nu stiu ce inseamna lasitatea. Unul dintre ei este, n-am nici cea mai mica indoiala, Vasile Mirza.

NOTA: Cartea poate fi cumparata de la Libraria "LUCEAFARUL" din Sighetu Marmatiei